

Tetos "efteråt" i Schweiz inleddes på *Le Rocher* mellan Lausanne och Montreux där han hjälpte en ny generation på väg: Yaacov Agam, Hans Arp, Enrico Baj, Javacheff Christo med maka Jeanne-Claude, Tadeusz Kantor, Axel Kniepschild, Mihail, Heinrich Richter, och Jean Tinguely – ja, vi träffade dem alla. Märkligt var hur Teto i en dygnslång uttryckning våren 1979 skaffade fram de \$75 000, som Christo behövde på nolltid, för att rädda det sönderblåsta *Valley Curtain* i Kalifornien, då fordringsägare omringat huset. En betalningsinställelse från hans sida skulle ha stoppat en karriär som vi följde med paketerandet av *Pont Neuf* i Paris och *Der Reichstag* i Berlin.

Då hade det ahrenbergiska större huset i Blonay redan, som vi trodde, tömts för en utställning som 1977 upptog ett helt plan i *Kunsthalle* i Düsseldorf. Allt däriifrån gick sedan på auktion. Hemmets ytor fylldes utan synbara luckor av reserver ur källaren.

Tetos och Ulla Ahrenbergs son Staffan skördar i dessa dagar stor ära som filmproducent i Hollywood.

Krister Kuylenstierna var uppvuxen på Sperlingsholm i Halland med elva syskon. Han fick godset Kistinge med 800 tunnland och en miljon kronor när han blev myndig 1925. Kontanterna bättrades på genom debentures på New York-börsen. De köptes för 40 kronor som steg till 800 innan Kreuger sköt sig och de kom ner i två. Med sitt världsmannaskap och sin frack försörjde han sig sedan bl a som gigolo. Så lärde doktor Poul Bjerre honom att det var bättre att luta sig över en skrivmaskin, än över en bardisk.

Boken *Fräckheten var mitt vapen* gjorde hans lycka efter en entusiastisk understreckare i SvD av Frans G Bengtsson. Under kriget bodde Krister, då gift med rederiet Broström, i Hollywood. Följeboken däriifrån, *Babels torn*, blev inte lika lyckosam med förutsägelsen att de undermåliga japanerna aldrig skulle komma längre än till att kopiera andras produkter. Den aviserade boken *Pack i frack* förblev en hotelse mot släkt och vänner, med modell från P G Wodehouse.

Nu bodde denne ädling i en blygsam tvårummare i Pully. Han var en av svenskkolonins mera färgstarka krumelurer, som plötsligt kunde

bjudas på långresa ut i världen av någon minnesgod adelsdam och då skrev glada vykort om besuttet folk han gästade.

Teto sammanförde honom med den 85-åriga målaren Mark Tobey, som bad honom översätta kritiken från en utställning han haft på Svensk-Franska i Stockholm. Krister mildrade kritiken, vilket avslöjades. I belöning fick han ett konstverk inmålat i en tjock, medförd behållsliggare. Det blev början till hans "omvända gästbok", med bidrag av konstnärer han hade hemsökt. Efter bidrag av ytterligare några säkra namn i kretsen kring Ahrenbergs kunde ingen vägra. Luntan, tung som en familjebibel, gavs åt ett amerikanskt universitet – mot en livränta i hårda dollar.

Julfrandet är viktigt för svenska kolonier i utlandet. Allt skulle då vara svenskt! Till ingredienserna – främst kanske för Lucia! – hörde svenska pepparkakor.

Väntade resenärer lärdes upp att ta med dem i stället för whiskyflaskan från Taxfree. Så upptäckte vi en höst att pepparkakorna fanns billigare på schweiziska Migros. Sändningar avbeställdes – tills lagren i Schweiz plötsligt tog slut. Inget hjälpte, Göteborg hann inte leverera mera.

Jag berättade i Vardags hur vårt land med växande arbetslöshet och fallande export inte klarade detta – och undrade om inte Norrbottens Jernverk, då aktuellt i debatten, kunde åläggas att valsa pepparkaksdeg, åtminstone en dag i veckan. Detta i stället för grovplåt och bleck, eller vad man tillverkade i polarnatten. Möjligtvis kunde problemet tas upp i GATT inom utskottet för multikolorerade vetemjölsderivat, inför licenstillverkning i Schweiz.

På flyget hem träffade jag fru Margareta Carlborn från Lausanne. Hon hade tagit upp sändningen med sin svärson, som inte blivit direkt entusiastisk. "Svärson – vem då?"

– *Landshövding Bengt Lyberg! Han är ordförande i Jernverkets styrelse!*

Inslaget torde vara det enda Vardags som gått i repris.

Min första bild av Schweiz förmedlades av barnaårens femöres Alpkola med vita bergstoppar, gröna ängar och betande kor. Min sista, långt